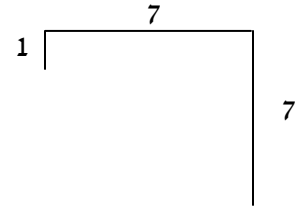

סוכה דף ז

ואותו טפח היכן מעמידו?

תשובה: אמר רב: מעמידו כנגד היוצא. (שיעורים בטפחים – טפח=8 ס"מ או 9.6 ס"מ)

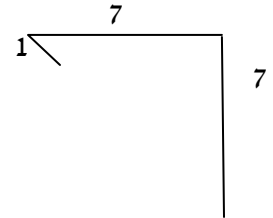
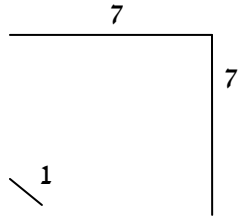

קושי על רב ודעה אחרת: אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב: ויעמידנו כנגד ראש תור!

רש"י לפי פירוש המהרש"א

(כפי התמונה שמודפסת בגמרא)

רבינו חננאל, רש"י לפי הריטב"א ואחרים

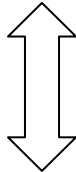
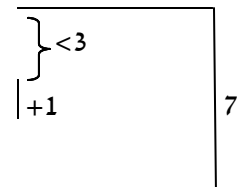
תגובת רב: שתיק רב (כנראה הכוונה שלא הגיב – ולא שהודה לדבריהם).

אחרים שסוברים כפי רב: אמר שמואל משמיה דלוי: מעמידו כנגד היוצא. וכן מורין בי מדרשא: מעמידו כנגד היוצא.

דעה 3: רבי סימון, ואיתימא רבי יהושע בן לוי אמר:

עושה לו טפח שוחק, ומעמידו בפחות משלשה טפחים סמוך לדופן, וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי.

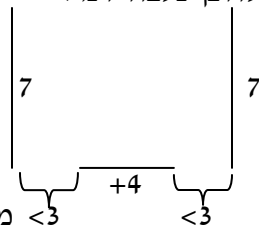
נחשב כסתום מדין לבוד ולכן כאילו יש דופן של 4 שזה רוב דופן (4 מתוך 7)

סוכה העשויה כמבוי:

גישת רב יהודה: כשרה, ואותו טפח - מעמידו לכל רוח שירצה.

גישת רבי סימון ואיתימא רבי יהושע בן לוי: עושה לו פס ארבעה ומשהו, ומעמידו בפחות משלשה סמוך לדופן, וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי.

מדין לבוד יש דופן שלם

קושי על ר' סימון או ר' יהושע בן לוי: ומאי שנא התם דקאמרת סגיא טפח שוחק, ומאי שנא הכא

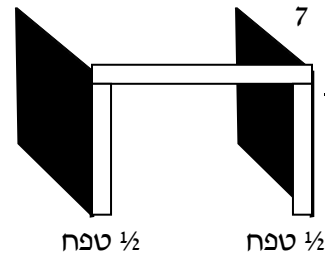
דקאמרת בעיא פס ארבעה?

תירוץ: התם דאיכא שתי דפנות כהלכתן - סגי ליה בטפח שוחק, הכא דליכא שתי דפנות, אי איכא פס ארבע - אין, אי לא - לא.

3 אפשרויות להבין את רבא :

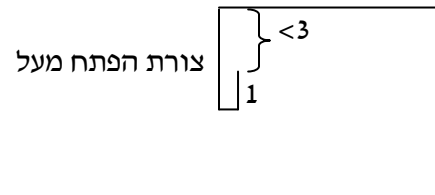
1. ואינה נתרת אלא בצורת הפתח

על אף התמונה שהיא עם שתי דפנות מקבילות, דברי רבא תקפים במקרה ששתי הדפנות השלמות סמוכים זה לזה שצורה הפתח בדופן שצמוד לאחד הדפנות

2. וניתרת נמי בצורת הפתח – התמונה למעלה אבל לא נדרש טפח בכלל – אפשר צורת שפתח עם קנים של משהו בכל צד

3. וצריכא נמי צורת הפתח

מעשה שנעשה לפי אחת מההבנות של רבא : רב אשי אשכחיה לרב כהנא דקא עביד טפח שוחק, וקא עביד צורת הפתח.

אמר ליה : לא סבר מר להא דרבא, דאמר רבא : ונתרת נמי בצורת הפתח?
אמר ליה : אנא כאידך לישנא דרבא סבירא לי, דאמר רבא : וצריכא נמי צורת הפתח.

שתים כהלכתן כו'.

דברי רבא : וכן לשבת. מגו דהויא דופן לענין סוכה - הויא דופן לענין שבת.

קושי : איתיביה אביי : ומי אמרינן מגו? והתניא : דופן סוכה כדופן שבת, ובלבד שלא יהא בין קנה לחברו שלשה טפחים. ויתירה שבת על סוכה, שהשבת אינה נתרת אלא בעומד מרובה על הפרוץ, מה שאין כן בסוכה.

מאי לאו : שבת של סוכות חמורה מסוכות, ולא אמרינן מגו!

דחייה (הבנה אחרת של הברייתא) : לא, שבת רגילה חמורה משבת של סוכות.

קושי : אי הכי ליתני נמי : סוכה חמורה משבת דסוכות, דאילו סוכה דעלמא - בעיא טפח שוחק, ואילו סוכה דשבת - לא בעיא טפח שוחק, וסגי בלחי. דהא את הוא דאמרת : סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי כשר!

תירוץ : ההוא לא אצטריכא ליה, השתא מקילתא לחמירתא - אמרינן, מחמירתא לקילתא - לא כל שכן?

שניהם	סיכך על גבי פסי ביראות	סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי
מחמירתא לקילתא – משבת לסוכה	דאיכא שם ארבע דפנות	דאיכא שתי דפנות מעלייתא

ושחמתה מרובה מצלתה פסולה.

תנו רבנן :

רבי יאשיה	תנא קמא	
אף מחמת דפנות	חמתה - מחמת סיכוך, ולא מחמת דפנות	
וסכת על הארון את הפרכת. פרכת מחיצה, וקא קרייה רחמנא סככה. אלמא : מחיצה כסכך בעינן	ההוא דניכוף ביה פורתא, דמחזי כסכך	הטעם

אמר אביי: רבי, ורבי יאשיה. ורבי יהודה, ורבי שמעון ורבן גמליאל, ובית שמאי ורבי אליעזר, ואחרים, כולהו סבירא להו: סוכה דירת קבע בעינן.

רבי	כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות - פסולה
רבי יאשיה	ושחמתה מרובה מצלתה פסולה אף מחמת דפנות
רבי יהודה	סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה - פסולה, רבי יהודה מכשיר.
רבי שמעון	שתים כהלכתן שלישית אפילו טפח. רבי שמעון אומר: שלש כהלכתן, ורביעית אפילו טפח.
רבן גמליאל	העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה, רבן גמליאל פוסל, ורבי עקיבא מכשיר
בית שמאי	מי שהיה ראשו ורובו בסוכה, ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין.
רבי אליעזר	העושה סוכתו כמין צריף, או שסמכה לכותל, רבי אליעזר פוסל לפי שאין לה גג, וחכמים מכשירין
אחרים	אחרים אומרים: סוכה העשויה כשוכך - פסולה, לפי שאין לה זווית.